

Rusland opfordrer til Westfalsk diplomati i Mellemøsten, i stedet for geopolitik

27. august 2015 – Der er ingen løsning på krigene i Mellemøsten uden Ruslands og Irans involvering. Således argumenterer Alexander Yakovenko, Ruslands ambassadør til London, i en kronik i Daily Telegraph den 26. august. Yakovenko kalder atomaftalen med Iran »et sjældent lyspunkt på den ellers triste horisont i mellemøstenanliggender«, der »repræsenterer en triumf for almindelig sund fornuft – for Westfalske principper og den diplomatiske metode frem for ideologi, politisk union og trusler om magtanvendelse«. Myten om ensidig handling er blevet ødelagt, som det demonstreres af den kendsgerning, at ensidige handlinger gennem de sidste 25 år alle har været totale fiaskoer. For at bekæmpe ISIS »er en ægte, international indsats på dagens orden« og dette er, hvad den russiske præsident Vladimir Putin forsøger at arrangere. Putin, rapporterer Yakovenko, »har foreslået at etablere en bred koalition for at bekæmpe denne ondskab. For at være effektiv må den omfatte alle regionale spillere, først og fremmest Tyrkiet, Saudi Arabien og Iran, der har betydeligt potentiale at bidrage til denne indsats med. Alle internationale parter, der har interesser i sagen, bør assistere dem, med et mandat fra FN's Sikkerhedsråd som legitim gyldighed.«

»Uden et ægte, regionalt samarbejde vil der ikke være noget håb i regionen, ingen stabilitet og ingen udvikling. Dette er også den eneste måde, hvorpå der kan findes en bæredygtig løsning på flygtningekrisen i Europa. Folk i regionen, især de unge, der ikke har nogen udsigt til uddannelse og job, står over for det barske valg mellem at emigrere eller slutte sig

til ekstremistgrupper«, konkluderer Yakovenko. »Gammel politik byder ikke på løsninger til problemerne i dag. Så meget desto mere grund er der til, at vi hjælper andre til at lære historiens universelle lektier snarere end at lade dem gentage dem. Udefra kommende spillere har svigtet regionen i fortiden. Vi må ikke svigte den nu.«

Hvad vil du gøre for at standse krig mellem NATO og Rusland?

EIR-spørgsmål til udenrigsminister Kristian Jensen

København, 28. august 2015 – Følgende udveksling fandt sted på en pressekonference med Danmarks udenrigsminister Kristian Jensen (Venstre), der blev afholdt i dag på det Internationale Pressecenter i København, som hører under det danske Udenrigsministerium.

EIR: »Med spændingerne baseret på det kollapsende transatlantiske system og den voksende dynamik i BRIKS med økonomisk udvikling som baggrund, står vi faktisk over for en voksende fare for krig. En organisation ved navn European Leadership Network, der består af tidligere udenrigsministre og forsvarsministre fra Europa og Rusland, har netop for tre dage siden udgivet deres tredje rapport. Den bærer titlen: 'At undgå krig i Europa: Hvordan man reducerer risikoen for et militært sammenstød mellem Rusland og NATO.' [1]

De siger i rapporten, at der i løbet af de seneste 18 måneder har været en forværring af relationerne mellem Rusland og Vesten – et fundamentalt tillidssammenbrud. Og de nævner Ukraine, missilforsvaret, udvidelsen af NATO, udstationering af konventionelle militærstyrker i Europa og taktiske atomvåben. At de økonomiske relationer er forværret, og at begge sider faktisk forbereder sig til krig. Militærøvelserne, siger de, forøger udsigten til en krig, og også, at der næsten ikke er nogen kommunikationskanaler tilbage.

De siger, at folk taler om en Kold Krig, men vores redaktør, Lyndon LaRouche, har sagt, at det, vi i realiteten står overfor, er en 'varm' krig, og sågar en atomkrig.

Så hvad vil du gøre for at standse denne fare for krig og beskytte den danske befolkning?«

Kristian Jensen: »For det første sagde du, at der var et svælg til BRIKS-landene, rent økonomisk. Jeg mener, at BRIKS-landene ikke er det, vi så dem for at være for blot et par år siden. Brasilien og Rusland har deres egne kriser, og Kina befinder sig i en vanskelig situation, for ikke at sige mere om det.

Men det er rigtigt, at, i Europa er de økonomiske strukturer mellem Rusland og Europa, EU-landene, blevet revet over. De politiske strukturer er blevet nedfrosset.

Og skulle man pege på det ene punkt, der giver håb, så er det Iran-aftalen, hvor Rusland var med ved bordet og handlede konstruktivt for at lave aftalen og levede op til internationale forventning om, at de ville satse på en aftale, og det gjorde de, og det gav mulighed for, at andre udenrigsministre, fra UK, Frankrig, Tyskland og USA, kunne komme mere i dialog med Rusland.

Og jeg mener, at vi behøver denne dialog. Vi behøver en dialog for at sikre, at de ved, hvor vi står, og hvor vi ikke står. Hvilket vil sige, at, i nogle af disse konflikter er sandheden ofte et af de første ofre, og propagandaen er ekstrem lige nu.

Det, vi f.eks. ser komme fra Rusland mht. Ukraine eller Georgien, er ekstremt. Så bare for at sikre, at de folk, der har ansvaret i Rusland, ud fra et førstehåndskendskab ved, hvad vi mener, behøver vi en dialog.

Det betyder ikke, at jeg ønsker at ændre Danmarks syn på Rusland. Jeg står stadig meget fast på, at vi skal have EU-sanktioner imod Rusland, for hvis de ikke hjælper med til en fredsproces i Ukraine, Minsk-aftalen, så må vi have en fast holdning over for dem, men samtidig må vi også have en dialog. Derfor har jeg foreslået at ændre det danske syn på at mødes med russiske politikere, og jeg ser frem til at få chancen til dette i de kommende måneder.«

Under Kristian Jensens indledning havde han talt om sit initiativ for at genoplive Det dansk-russiske Ministerråd, der fremmer møder mellem danske og russiske ministre.

Pressekonferencen blev besøgt af journalister fra Rusland, Kina, Norge, Sverige, Tyskland, USA og den arabiske verden, blandt andre.

Pressekonferencen foregik på engelsk; ovenstående er en oversættelse til dansk.

[1] Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7585>

Den største finanskrisen i

moderne historie – Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Lyndon LaRouche talte til LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi mandag, den 24. august, med følgende ord:

Det, der skete i denne weekend, var den største, internationale finanskriser i moderne historie. De dimensioner, jeg har påpeget gennem disse bemærkninger, vil meget hurtigt blive mere tydelige i løbet af dagen og dagen derpå. Det, jeg her skal gøre, er at identificere, hvad det primære problem er, og sekundært, hvad løsningen på problemet kunne være.

Det, der grundlæggende set skete, var – vi var klar over dette. Jeg blev meget bevidst om dette i løbet af lørdagen, og jeg vidste, at denne store krise, dette kollaps, som primært er et transatlantisk kollaps, ville komme. Vi havde vores møder på de forskellige lokaliteter i USA; og vi diskuterede disse ting, og vi gav Jeff Steinberg opgaven at påtage sig at rapportere kendsgerningerne, som jeg havde fremlagt. Det blev gjort.

Det skete så det, selvfølgelig, at efter denne weekend, i dag, mandag, er kendsgerningen den, at dette kollaps *var indtruffet*, var manifesteret. Det er ikke usædvanligt. Når noget bryder sammen om lørdagen, og aviserne ikke fungerer for at håndtere dette problem, så må de gøre det mandag. Det var, hvad der skete.

Men dette er det største krak i det transatlantiske samfund *i moderne historie*. Det var, hvad der skete. Derfor må vi definere: Hvad er arten af krisen; og hvad er løsningen på krisen? Med andre ord, så kan man ikke bare fortolke tingene, for vi vidste allerede, at det var ved at ske. Under vores diskussioner fredag og lørdag var det indlysende for mig, at dette var ved at ske. Så vi gjorde det til emnet for vores diskussion over telefonen – og nu er det der. Men det er i realiteten *den største finanskrisen i moderne historie*.

Ved første øjekast ser man på det og siger: »Er det så ligesom Wall Street krakket – 1933 osv.?« Jamen, noget i den retning; men det var et lille et. Det her er det store. Problemet er, at vi må fastslå, hvad sagen er; jeg må især fastslå sagen; jeg må fastslå den specifikke sag for at få den rette løsning. Faren nu er den forkerte løsning, hvilket er, hvad de fleste mennesker vil være tilbøjelige til at gøre.

De forsøger at sige:

»Jamen, det her vil løse problemet.«

»Jamen, vi må gøre det her for at løse problemet.«

»Vi må gøre det her af denne her grund.«

»Jamen, måske er der håb.«

Endnu en af disse ting, der overstås. Der er intet håb, ikke i almindelig forstand.

Det, der er sket, er, at vi kan sige, at Wall Street i USA, især, er modellen for det kollaps, *der netop er indtruffet*.

Det betyder, at Wall Street-institutionerne (bankerne) står for at blive annulleret, at nedsmelte, fordi de ikke har noget grundlag, der kan opretholde dem. Med andre ord, så gør de ikke noget. Wall Street *gør* ingenting i sin praksis, der er til nytte for menneskelige væsner. Det er kun til nytte for ikke-menneskelige væsner, såsom Wall Street-skabninger. Og de står for at blive skyllet ud.

Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Det vi må gøre, grundlæggende set, er, at vi må tage selve Wall Street – dvs. selve Wall Street-systemet – og *lukke* det, lukke det ned. Vi må introducere nye programmer, der sørger for et kreditsystem til at få folk tilbage i arbejde, skaffe folk, der ikke har haft arbejde, beskæftigelse; folk, der ikke har nogen sygeforsikring, ingen lægebehandling, som behøver disse ting. Dette må ske. Og vi må simpelthen acceptere – og græd ikke, græd ikke over de katastrofer, som de lider under, som Wall Street-slænet nu giver udtryk for, hylér op om. De kan *ikke vente sig andet* end smerte, grundlæggende set.

Derfor er det, vi må gøre, at ændre loven, hurtigt. Ingen enlig model for dette, en god tilnærmelse for det, vi må gøre i USA i særdeleshed, men også i det transatlantiske samfund generelt: Det, vi må gøre, er omgående at skabe et system med investeringer, der rent faktisk vil have den effekt at yde faktisk, fysisk fremskridt i de amerikanske borgers

livsbetingelser, og en lignende behandling for folk i Europa. Det er her, den umiddelbare krise er lokaliseret.

Kina har absorberet en krise, der er et biprodukt af denne ting, der ramte Wall Street og London. Men det er ikke afgørende. Kina befinder sig i en bedre situation. Rusland befinder sig i en bedre situation end nogen anden del af Europa. Se, Rusland er i en vanskelig situation, og det forstår vi. Men Rusland er i en bedre *moralisk* forfatning, og også økonomisk, end Europa generelt, og helt bestemt end USA generelt.

USA har jo en masse magt, i betydningen atomvåbenmagt, men det vil ikke gøre meget godt; at få atomvåbenmagt tvunget ned i halsen er ikke god medicin.

Det, vi derfor må gøre, er at lukke Wall Street ned – og jeg mener, *luk det ned!* Et medlidenhedsdrab, om man vil. Luk det ned. Dernæst må vi fortsætte med at gøre, som præsident Roosevelt måtte gøre. Vi må simpelthen arrangere produktiv beskæftigelse. Problemet er, at vi i USA har meget få mennesker, der er kvalificeret til *produktiv* beskæftigelse. Vi har en masse mennesker, der er halvt slave, halvt menneske; børn, der næsten ikke er menneskelige, under indflydelse af de nuværende betingelser. Disse ting må rettes.

Men det vigtigste, vi må gøre for USA i særdeleshed, er at genoprette det amerikanske folks selvtillid ved at give dem grund til at tro på, at de kan have selvtillid. Det betyder, at vi, i stor skala, må gøre det samme, som var Franklin Roosevelts plan på hans tid – men denne gang er det meget større, det er globalt.

Dette er faren for krig, atomkrig, der kommer fra Obama, f.eks. Obama har anbragt selve USA på randen af atomkrig, hvilket betyder, at de fleste mennesker i USA vil blive udslettet, brændt op, hurtigt, i en eneste eksplosion.

Det, vi derfor må gøre, er at reorganisere økonomien på

baggrund af de principper, som vores store præsident fulgte. Det er vores chance. Uden dette er der ikke nogen virkelig løsning. Men det er umuligt at gå på kompromis. Det er umuligt ikke at afskrive disse aktiver, der nu er bankerotte aktiver; man må fjerne dem, annullere dem. Man må omgående handle for at lancere programmer, der vil erstatte den slags ting, erstatte dem med faktisk, produktiv udvikling. Det er muligt, og vi må gøre det.

Det er især nødvendigt i USA, i det transatlantiske samfund, især i den nordlige del af det transatlantiske samfund, og så fremdeles. Det betyder den største operation, menneskeheden nogen sinde har påtaget sig; for vi må gå hurtigt frem. Især i det transatlantiske samfund må vi gå hurtigt frem for at forhindre en katastrofe.

Der står vi nu. Jeg har meget mere at sige om dette, men jeg tror, at det, jeg her har sagt, åbner for en diskussion om en bredere undersøgelse af, hvad der her står på spil.

**Lyndon LaRouche:
Wall Street er håbløst
bankerot;
genindfør omgående Glass-
Steagall over hele verden!**

26. august 2015 – I dag udstedte Lyndon LaRouche en hasteappel for den omgående genindførelse af den fulde Glass/Steagall-bankopdelingslov i hele verden – med begyndelse i USA.

»Fra og med i dag«, udtalte LaRouche, »vil Wall Street styrte ned i en generel sammenbrudskrise. Det er allerede i gang, og det kan ikke standses. Wall Street er håbløst bankerot. Vi må derfor mobilisere for at gå foran for at tvinge USA's regering til at standse denne finansielle nedsmeltning i at bringe realøkonomien, og med den nationen, til fald.«

LaRouche krævede: »Vi må som forebyggende tiltag lukke Wall Street ned og tvinge spørgsmålet tilbage til det præsidentielle system. Det vil sige, at Kongressen omgående må træde sammen og vedtage de lovforslag, der allerede er fremstillet i både Repræsentanternes Hus og Senatet, om genindførelse af Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling, nøjagtig, som præsident Roosevelt gjorde det i 1933.

Vi har nået det punkt, hvor USA ikke længere kan overleve, hvis vi fortsat tolererer Wall Streets eksistens. Vi må gøre en ende på Wall Streets kontrol over den amerikanske økonomi.

Dette kræver en mobilisering, som den blev gennemført af FDR, for at forsvare den amerikanske økonomi ved at gøre en ende på Wall Streets tyranni, fortsatte LaRouche.

Desuden er dette en global krise, og Glass/Steagall-løsningen må vedtages internationalt. Dette betyder konkursbehandling på globalt plan og etableringen af et kreditsystem til genoplivelse af kapitalintensiv, realøkonomisk produktion.«

LaRouche konkluderede: »Jeg bruger denne anledning til at slå alarm og til at opfordre alle til at slutte sig til mig for at gennemtvinge den eneste, levedygtige handling, der står til rådighed for det amerikanske folk og for folk i hele verden: Luk Wall Street ned og genindfør Glass-Steagall. Vi kan opretholde den amerikanske økonomi, mens Wall Street sættes under omgående, lovmæssig konkursbehandling. Vi kan lancere en global, økonomisk genrejsning, men kun under betingelse af, at Wall Street og de andre bankerotte centre for

finansspekulation lukkes ned, én gang for alle.«

**Har du talt med dit byrådsmedlem og
folketingsmedlem**

**om omgående at vedtage Glass-
Steagall i Danmark?**

**Kontakt os! Se, hvad du kan
gøre! 35 43 00 33**

**Amelia Boynton Robinson, fhv.
bestyrelsesmedlem i Schiller
Instituttet i USA,
og ledende
borgerrettighedsforkæmper, er**

død, 104 år gammel

27. august 2015 – Vor kære Amelia Boynton Robinson, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet i USA fra 1984 til 2009, døde tidligt onsdag morgen, 104 år gammel. Dermed fandt et overmåde fuldt, produktivt og inspirerende liv sin afslutning. I mere end 25 år, indtil hun trak sig tilbage i 2009, arbejdede Amelia sammen med Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, og rejste verden rundt med vort fælles budskab om retfærdighed, ligeværd og borgerrettigheder for alle mennesker overalt på kloden.

Amelia besøgte Danmark to gange som repræsentant for Schiller Instituttet. Blandt højdepunkterne var interviews i DR2's Deadline, TV2 News og Kristeligt-Dagblad. 110 mennesker deltog i et offentligt møde for at høre hende tale om sit lange, spændende liv, sit engagement i Schiller Instituttet, og for at få inspiration til at gøre noget vigtigt med deres liv.

I 1991 og 2003 udgav Schiller Instituttet Amelia Boynton Robinsons selvbiografi, "Bridge Across Jordan," som er oversat og udgivet i flere lande i Europa og Asien.

Vi elsker hende, vi vil savne hende, og vi vil huske hende.

foto ved Michelle Rasmussen

Amelia i Danmark i 2003:

Fra Schiller Instituttets tidligere nyhedsbrev Agro-Nyt, årgang 15 nr. 12, december 2003

EN ENGEL PÅ BESØG

Efter jødernes landflygtighed i Babylon gik der mode i forestillingerne om engle. Man udviklede omfattende teorier om en hærskare af tjenende ånder, hver med eget udseende, egen arbejdsfunktion og naturlig plads i hierarkiet. Øverst stod keruber, serafer og selvfølgelig ærkeengle. Det var muligvis en af de sidstnævnte, der nær fik skræmt livet af en flok hyrder på en mark udenfor Betlehem for cirka to tusinde og tre år siden. »Frygt ikke; thi jeg forkynder Eder en stor glæde, som skal være for hele folket«, sagde englen ifølge evangelisten Lukas.

I dag består engle for det meste af pap. De er hvide, har vinger på ryggen og trutter i trompet. Og så er de simpelthen ikke til at komme udenom her i december måned. De befolker butiksvinduer, gadeudsmykninger, juletræer og indpakningspapir. Der bliver truttet og fløjet, så det halve kunne være nok. Men de er altså kun af pap og papir. Vi var dog nogle, som var så heldige at møde en rigtig engel her i begyndelsen af december. Hun var to og halvfems år gammel, og hun var sort. Hun kom fra Selma, Alabama og hed Amelia Boynton Robinson. I tre dage var hun hos os. Og hun spredte næstekærlighed og glæde omkring sig, så det lyste i vinternatten.

Amelia Boynton Robinsons historie er den levende historie om den amerikanske borgerrettighedsbevægelse. Under 30'ernes depression delte hun som husholdningslærerinde de allerfattigstes desperate kamp for overlevelse. Hun har set sult og den dybeste armod. Men fra sin tidligste ungdom tog hun kampen op for ligestilling, ligeværd og stemmeret. Omkring hende var lynchninger og umenneskelige fornedrelser hverdagskost. Og endte de hvide en sjælden gang foran en dommer, så var retfærdighed i hvert fald ikke en by i Alabama. I sommeren 1954 mødte hun for første gang en ung ukendt pastor ved navn Martin Luther King Jr. Da havde Amelia Boynton Robinson allerede et kvart århundrede bag sig i kampen for borgerrettigheder. Året efter trådte en ung Rosa Parks op i en

bus i Montgomery, Alabama. Efter en lang dags arbejde var hun for træt til at rejse sig, da en arrig buschauffør beordrede hende til at give sædet til en hvid medrejsende. Da unge frk. Parks blev kastet i fængsel, tog Martin Luther King for første gang affære. Dermed var den amerikanske borgerrettighedsbevægelse sat i gang. Alt dette og meget mere kan man læse om i Amelia Boynton Robinsons bevægende bog »Bridge Across Jordan«.

Da Schiller Instituttet blev dannet i 1984, var Amelia Boynton Robinson med fra første færd. Hun er særdeles aktiv i den demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouches valgkamp. Og hun er en kæmpe inspiration for de mange unge i »LaRouche Ungdomsbevægelsen« i både USA og Europa. Det kan jo aldrig gå helt galt, når vi har en engel blandt os.

AMELIA BOYNTON ROBINSON I KØBENHAVN

Den 1.-3. december fik Schiller Instituttet og LaRouche Ungdomsbevægelsen, LYM, besøg af Amelia Boynton Robinson, en af de helt store skikkelser fra den amerikanske borgerrettighedsbevægelse. Allerede i begyndelsen af 1930'erne tog Amelia, sammen med sin mand, kampen op for de sortes rettigheder i Alabama. Da Martin Luther King, Jr. trådte frem i slutningen af 50'erne, havde hun allerede været aktiv i mere end 25 år. Det var i Amelias hjem i Selma, Alabama, at Martin Luther King samlede borgerrettighedsbevægelsens ledere for at arrangere og planlægge de første store demonstrationer, bl.a. marchen fra Selma til Montgomery, Alabama, den 7. marts 1965. Ved Edmund Pettus-broen blev demonstranterne bombarderet med tåregas, og en hårdt såret og bevidstløs Amelia Boynton Robinson blev efterladt i vejkanten. Det var denne »blodige søndag«, der for alvor satte gang i borgerrettighedsbevægelsen og gjorde den kendt verden over. I 1990 modtog Amelia Boynton Robinson Martin Luther King, Jr.'s Frihedsmedalje, og hun har i mange år været vicepræsident for Schiller Instituttet i USA. Hun er også aktiv i den demokratiske præsidentkandidat Lyndon

LaRouches valgkamp.

Trods sine 92 år holdt Amelia Boynton Robinson et imponerende tempo under sit besøg i København. Umiddelbart efter sin ankomst mandag eftermiddag var hun i TV-byen for at blive interviewet til DR-2's program »Deadline«. Tirsdag eftermiddag var hun i Folketinget til et varmt og venligt møde med folketingsmedlem Henrik Vestergaard fra partiet Venstre, og tirsdag aften tryllebandt hun 110 fremmødte ved et offentligt møde i Østerbrohuset (op til mødet havde unge fra LYM uddelt 12.000 flyvesedler og opsat plakater overalt på universiteter og højere læreanstalter i det Storkøbenhavnske område).

Onsdag formiddag holdt hun en gæsteforelæsning på Geografisk Institut på Roskilde Universitet. Her havde overvintrende »munkemarxister« i lærerstaben ellers demonstreret deres særegne forhold til ytringsfriheden gennem hysteriske forsøg på at aflyse forelæsningen. I deres øjne bliver man nemlig helt automatisk diskvalificeret fra at ytre sig i det offentlige rum, hvis man har forbindelser til Lyndon LaRouche (70'ernes feberfantasier om LaRouche, EAP og CIA lever lystigt videre i venstrefløjens inderste kerne -red). Onsdag eftermiddag stillede Amelia op til interview med et dansk dagblad, og om aftenen var hun midtpunkt i selskab af unge fra Danmark, Sverige, Tyskland, USA og Venezuela.

På øverste billedet øverst lytter LYM-medlemmerne Ludwig fra Venezuela, Andreas fra Sverige og Tina fra Tyskland intenst til Amelia. Det samme gør Martin Krasnik fra DR-2's »Deadline« på nederste billedet. »Deadline« bragte et interview med Amelia Boynton Robinson den 1. december. Man kunne også høre en nål falde til jorden i Østerbrohuset den 2. december, da 110 tilhørere fulgte Amelias præsentation. På billedet i midten ses et lille udsnit af forsamlingen.

Sin broders vogter: Interview med Amelia Boynton Robinson i Kristeligt-Dagblad den 29. december 2003

Marchen i Montgomerly, Kristligt-Dagblad den 29. december 2003

Amelia i Danmark i 2007: klik her.

Flere artikler om Amelias liv og virke:
<http://schillerinstitute.org/amelia/main.html>

Fejring af Amelias 90. fødselsdag:
http://schillerinstitute.org/.../Labor.../conf_sep_2001_mw_.html

Læs et afsnit fra hendes bog her:
http://schillerinstitute.org/books/amelia_excerpt.html

Et begrænset antal af hendes bog er tilgængelig fra Schiller Instituttet.

Nedtælling i august – Lyndon LaRouche: Hvem vil drikke af bageret?

Lyndon LaRouche: Det er ikke nok at foreslå, at nære, at støtte de ting, som vi ved er gode. En tyst stemme taler til os: Hvis der ikke er andre, der kan lede, må du gøre det. Vi protesterer: »Hvem er jeg, og hvad er mine fattige evner, at jeg skal påtage mig en sådan mission? Kan der ikke være ledere, som jeg kan støtte, og således opfylde dette ansvar på en måde, der stemmer overens med mine sølle evner?«

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske system er færdigt: Erstat det nu!

26. august 2015 – Fra mandag, den 24. august at regne, er hele det transatlantiske system færdigt, udtalte Lyndon LaRouche i går. Vi står nu over for en global, systemisk nedsmeltning af systemet, som vil frembringe vilde, uforudsigelige følgevirkninger over hele planeten i de kommende dage og uger. Mod udgangen af denne uge vil vi se et nyt mønster komme frem, og bortset fra LaRouche og hans medarbejdere er der ingen, der kan håndtere det, der vil komme.

Der er ingen, der på nuværende tidspunkt kender krisens intensitet, sagde LaRouche, men det, der står klart, er, at vi står over for et generelt kollaps, der ikke kan standses, af det globale system. Det betyder, at vi må erklære *alle* Wall Streets fidusaktiver konkurs, sætte dem totalt ud af spil, og hurtigt fortsætte med at opbygge den fysiske økonomi i USA og internationalt.

LaRouche gjorde nar af den idé, at den såkaldte »Sort Mandag«-nedsmeltning af aktiemarkedene den 24. august skulle være krisens årsag; krakket var blot en demonstration af den kendsgerning, at markederne er begyndt at indhente virkelighedens totalt bankerotte system. Det er også forkert at give Kina skylden for krisen. De har været igennem vridemaskinen pga. kollapset i den globale handel, som i betydelig grad har indvirkning på deres økonomi, men de er *ikke* årsagen, understregede LaRouche.

Epicenteret er det transatlantiske finanssystem: det er dér, det virkelige krak foregår. Lande som Kina, Indien og andre BRIKS-nationer, og de nationer, der er associeret med dem, har en bedre chance for at overleve malstrømmen. USA har *ikke* en chance for at overleve, sagde LaRouche, med mindre vi hurtigt gennemfører den politik, som jeg har understreget: en omgående tilbagevenden til Franklin Roosevelts reorganisering af finanssystemet gennem Glass-Steagall og en erstatning af finanssystemet med et kreditsystem i Hamiltons tradition, som vil udstede kredit til projekter, der giver vores befolkning produktiv beskæftigelse og forstærker dens videnskabelige og kulturelle evner. Den fysiske økonomi kan komme sig med dette skift i politik.

For at lancere dette må vi omgående erstatte Obama-præsidentskabet med ét, der er i stand til at håndtere krisen. Obama er stadig ude på at lancere atomkrig, drevet frem af finanskrisen, mod Rusland og Kina, og hans fjernelse fra embedet haster derfor dobbelt så meget. Det er af afgørende betydning, at han erstattes af et præsidentielt *team*, ikke et enkeltindivid, understregede LaRouche. Fra og med denne uge er det håbløst at overveje Hillary Clinton, fordi hun totalt har lagt sig på linje med Wall Street gennem sin pagt med Obama. Det samme rod finder vi på Republikanernes side; »og vær ikke en trumf ('Trump') for Wall Street«, tilføjede LaRouche.

Det er denne realitet, der er motoren bag alting. Det eneste, der ligger fast, er, at vi er gået ind i en periode med permanent krise.

Vores job omfatter at uddanne folk, som vi gør i LaRouches Manhattan-projekt, for at udvikle i dem de evner, som den nye økonomi vil kræve af menneskeheden. Vores trædesten udgøres af en uddannelse i klassisk musik og Kinas videnskabsprogram centreret omkring deres måneprogram for udvinding af helium-3 til udvikling af fusionskraft. Dette er den form for nye evner, som menneskeheden nu kræver.

**Skriv under på vores internationale
appel**

**for at stoppe den akutte fare for
3. Verdenskrig!**

**Helga Zepp-LaRouche
på Silkevejskonference i
Sydkorea:**

**“En nye æra for
menneskeheden,
i hvilken vi bliver virkeligt
menneskelige”**

Når vi taler om Den nye Silkevej som en vision for fremtiden, bør det ses, ikke alene som et synonym for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, og mest udtrykkeligt som grundlaget for en fredsorden for det 21. århundrede, baseret på fuldstændigt andre, økonomiske og videnskabelige principper end det foregående globaliseringssystem, men også som et paradigme, der vedrører den menneskelige arts identitet som den hidtil eneste, kendte, kreative art i universet.

En sammenbrudskrise ud over, hvad Franklin Roosevelt stod overfor i 1933: Tag de rette skridt, og tag dem NU!

25. august 2015 – Stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, havde forudsagt det, der nu er i færd med at ske, »den største finanskrisen i moderne historie«. Han har i offentlige diskussioner i sidste weekend udtalt, hvad der i fredags blev åbenlyst for ham: At det transatlantiske finanssamfunds største krak i moderne tid havde fundet sted, og hurtigt ville blive manifest.

Dette blev erklæret i LaRouchePAC-rapporten: »Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?«, og i mandags blev LaRouches forudsigelse bekræftet, og vil fortsat blive bekræftet i de kommende dage.

Institutionerne på Wall Street er i færd med at nedsmelte totalt. Dette er et totalt kollaps af finanssystemet, fra hvilket ingen *normal* genrejsning er muligt, kun ekstraordinære forholdsregler, som LaRouche har defineret dem. Graden af ødelæggelse af det amerikanske folks, og de europæiske folks, liv, og af deres børns fremtid, er langt værre end noget, der tidligere er sket, selv i foregangstilfældet med Den store Depression.

Sammenbruddet kan ikke heles ved nogen som helst midler i retning af bailout eller lignede numre. Wall Street må nedlukkes, nu.

Krisen kan få et optimistisk udfald, hvis det amerikanske folk organiseres til at støtte handling nu, og der finder et internationalt samarbejde sted.

En udrensning i FDR-stil af disse aktiver, og en nedlukning af disse Wall Street-/London-banker, er nødvendig – som under de første handlinger, præsident Franklin Roosevelt tog skridt til efter sin indsættelse i 1933. Glass/Steagall-princippet er det princip, ud fra hvilket denne handling skal lanceres, for at undgå panik og kaos.

Denne krise er langt større end det, FDR stod overfor. Som LaRouche udtalte mandag morgen, mens markederne styrtdykkede,[1] som han sagde, de ville:

»Vi må annullere alle gældsforpligtelser i den kategori, der nu krakker. Luk Wall Street ned! Vi må nu gå tilbage til FDR's politik for at håndtere vor tids Wall Street-krise. Men denne Wall Street-krise går langt ud over, hvad han stod overfor. Den er global, og udgår fra sammenbruddets transatlantiske centrum. Der er endnu langt mere værdiløs gæld. Vi må tage de rette skridt, og tage dem nu.«

Det, der kræves, er den omgående skabelse af et nyt kreditsystem – igen ligesom FDR gjorde det – for at genrejse produktivitet og produktivt arbejde, angribe de store behov inden for moderne infrastruktur og håndtere manglen på produktive færdigheder, især blandt yngre mennesker. Vi må genoprette det amerikanske folks tillid, der er blevet ruineret med ødelæggelsen af deres beskæftigelser og deres kvalifikationer.

Dette er det værste finanssammenbrud i vores historie. Faktisk må et nyt præsidentskabs »100 dage«[2] begynde nu; disse initiativer til handling kan ikke tages med Wall Streets

Barack Obama i embedet.

LaRouche sagde:

Vi befinder os på randen af en atomar Tredje Verdenskrig, med mindre vi kan standse Obama ... Og nøglen til svaret ligger i den finansielle sammenbrudskrise. Genopbyg det amerikanske folks tillid ved at få Obama smidt ud.»

Støt os, så vi kan fortsætte kampen! Send os dit bidrag.

Kontakt os, og se, hvad du kan hjælpe med

[1] Hør Radio Schiller mandag, den 24. august: »Sort mandag på børserne«

[2] Se EIR-artiklen: »Franklin Roosevelts 100-dages program« (dansk)

Har du mod til at se

sandheden i øjnene – og handle i tide?

23. august 2015 – Hele den globale, strategiske situation kan opsummeres i to, væsentlige kendsgerninger. For det første, så er Wall Street ved at disintegrere, og hele den amerikanske økonomi står for at forsvinde, med mindre der træffes omgående forholdsregler. For det andet, så går præsident Barack Obama frem i retning af at lancere en atomkrig mod Rusland. Han søger et overraskelsesmoment i forsøg på at overløste russerne.

Wall Streets disintegration, der allerede er i gang, er det, der er drivkraften bag Obamas vanvittige, planlagte provokationer mod Rusland. Bogstavelig talt alt, der præsenteres som "nyheder", er en afledning, der tilsigter at gøre det amerikanske folk og verdensledere blinde for den simple kendsgerning, at vi allerede befinder os i en umiddelbar bane hen imod finansiel og økonomisk disintegration og global udslettelseskrig.

Lyndon LaRouche forklarede i weekenden, i dialog med en tilhørerskare på Manhattan og nære kolleger, den klare løsning på denne krise.

For det første, så må præsident Obama fjernes fra embedet, omgående, ved brug af bestemmelserne i USA's 25. Forfatningstillæg, der fastlægger bestemmelser for fjernelse af en præsident, der mentalt eller fysisk er ude af stand til fortsat at bestride embedet. Gennem sit engagement for at fremprovokere atomkrig med Rusland har Obama bevist, at han er sindssyg og uskikket til at fortsætte.

Den tidligere udenrigsminister Hillary Clinton kan gøre denne proces lettere ved offentligt at fremlægge, hvad hun ved om præsident Obamas overlagte og løgnagtige tilsløring af mordene på ambassadør Christoffer Stevens og tre andre amerikanske embedsmænd i Benghazi, Libyen, den 11. sept. 2012. Hidtil er Clinton blevet skræmt til tavshed, ligesom hun oprindeligt

blev skræmt til at gå med på Obamas løgne den nat, hvor angrebet i Benghazi fandt sted, den 11. september. Nu må hun fortælle det amerikanske folk sandheden.

Der er ingen chance for, at Wall Street kan overleve. Det er allerede dødt. Der er imidlertid en løsning. Luk Wall Street ned, afskær strømmen af al yderligere bailout til Wall Street. Sæt det nuværende system under konkursbehandling under et genindført Glass/Steagall-system. Gå dernæst i gang med omgående at udstede statskredit til at skabe jobs under et økonomisk genopbygningsprogram med de præcis samme forholdsregler, som præsident Franklin D. Roosevelt vedtog i samme øjeblik, han blev taget i ed som præsident i marts 1933, som model.

Tag Wall Street-skyskraberne og konverter dem til instrumenter for fremskridt, FDR-stil.

Som LaRouche erklærede:

"Annuller Wall Street. Sæt folk i arbejde, som FDR gjorde. Vi kan komme ud af denne krise – ikke uden smerter, men vi kan overleve og få fremgang. Lyt til FDR's stemme i det fjerne. Vi må få det amerikanske folk til at holde op med at være dumme og acceptere det eksisterende system, som om der ikke fandtes noget levedygtigt alternativ. Der er et levedygtigt alternativ, og det begynder med totalt at annullere Wall Street."

Annuller Obamas præsidentskab og annuller Wall Street, og alle de presserende problemer, der udelukkende er centreret omkring det transatlantiske område, kan løses.

Dansk astronaut til eksamen i

Rusland for at flyve til ISS

Sputnik Danmark, 7. august 2015 – "Danmarks første astronaut Andreas Mogensen fra den Europæiske Rumorganisation gik torsdag i gang med at aflægge prøver før flyvningen. Det sker i centret for kosmonautuddannelse i Stjernebyen uden for Moskva. Han er sat på det nye hold, der skal op til den internationale rumstation ISS. Det beretter RIA Novosti."

Således lyder det i Sputnik Danmarks artikel. Videre lyder det:

"Andreas Mogensen har udtalt, at han er meget begejstret for den forestående mission og håber på at kunne lære noget af den besætning, der er på stationen nu.

'Det er en meget stor ære. Jeg er meget glad for at være den første danske astronaut. Selvom jeg har erfaring fra arbejde på andre områder, så er arbejdet i verdensrummet noget helt andet', sagde han til journalisterne ved eksamenstræningen for den nye besætning, der skal op til den internationale rumstation. Opsendelsen er planlagt til 2. september og skal ske med transportfartøjet Sojuz TMA-18M.

Læs hele artiklen på Sputnik Danmark her.

Se Det danske Schiller Instituts interview med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014.

RADIO SCHILLER: Sort mandag på børserne, den 24. august 2015

Med formand Tom Gillesberg

Lyndon Larouche: Krig mod atomkrig! Nye mål på global skala

Tiden er således inde til to ting: For det første, at forhindre denne krig, som Obama forsøger at udløse, og at gøre det snart. For det andet må vi, i stedet for at få en atomkrig, begynde at organisere de store og andre nationer på planeten som helhed. Vi må gå fremad, og forstå, hvad menneskeheden er. Den menneskelige art er ikke et dyr. Intet dyr kan opfinde fremtiden. Udelukkende kun den menneskelige art kan, i form af videnskab, f.eks., skabe fremtiden. Menneskeheden er en skabning, der lever på skabelsen af menneskehedens fremtid. Og det er, hvad vi må opnå at præstere.

USA: Militære topfolk i Pentagon frygter, at Obamas atomare snubletråd kan starte Verdenskrig

21. august 2015 – Kilder tæt på forsvarsministeren og generalstabscheferne bekræfter, at der er voksende frygt for, at præsident Obama kunne udløse en atomkrig med Rusland, og at den planlagte opstilling af en ny generation taktiske atomvåben i Europa netop er den slags "snubletrådsprovokation", der kan føre til en generel, strategisk konflikt.

Ifølge en kilde undgår højtplacerede officerer i Pentagon at komme med nogen offentlige bemærkninger om denne frygt, men bliver ikke desto mindre mere og mere bekymrede for, at præsident Obama kunne gribe til handling over for Rusland, der kunne føre til en optrapning mod generel krig.

En kilde bemærkede, at, alt imens selv hans skarpeste kritikere indrømmer, at forsvarsminister Ashton Carter er ekspert i atomkrigs- og nedrustningspolitik, så er der ingen i det Hvide Hus, der har nogen som helst kompetence til at afholde Obama fra at foretage en hensynsløs handling. Under Obamas første embedsperiode var Gary Samore, en tidligere rådgiver til præsidenten under Clinton-regeringen om atomvåbenpolitik, det Hvide Hus' koordinator for våbenkontrol og masseødelæggelsesvåben. Han havde arbejdet ved Lawrence Livermore Labs og RAND Corporation, samt ved en række tænketanke, der var helliget atomvåbenpolitik. Selv Samores kritikere anerkender, at han var velinformeret om spørgsmålet,

og da han forlod Obama-regeringen sammen med en række andre, tidligere stabsmedlemmer i Clinton-regeringen, blev ingen, der havde nogen som helst baggrund mht. atomkrig og forebyggelse af atomkrig, bragt ind for at erstatte ham.

Ifølge en kilde tæt på generalstabscheferne er præsident Obama parat til at opstille 748 opgraderede B-61-12 taktiske atomvåben på det europæiske kontinent, alle rettet mod Rusland. Rusland har også opstillet en ny generation kampberedte atomvåben på Vestfronten, som svar på Obama-regeringens opstilling af ABM'er og andre provokationer.

Med europæiske NATO-lande, der befinder sig i en økonomisk krise, og med budgettilbageholdelse og den såkaldte "Asia pivot"-doktrin, ("omdrejningspunkt Asien"), der dræner konventionelle styrker væk fra Europa, er der en voksende fare for, at taktiske atomvåben behandles som "førstevalg" af våben, integreret i de konventionelle kommandostyrker i Europa.

Under disse "snubletrådsbetingelser" bliver faren ved, at præsident Obama forbliver i embedet, af eksistentiel karakter. Som Lyndon LaRouche har advaret om, gentagne gange i de seneste uger og måneder, så er Obama villig til at løbe risikoen for et atom-holocaust i sin overbevisning om, at han kan bluffe den russiske præsident Putin til underkastelse under angloamerikanske krav. Under disse betingelser må Obama fjernes fra embedet under det 25. tillæg til den Amerikanske Forfatning, før han udløser en atomar tilintetgørelse.

Foto: Pentagon

USA: En gal præsident vil

Lancere atomkrig i august: Hvad Demokrater må gøre for at forhindre det

22. august 2015 – Barack Obama har til hensigt at bruge denne august måned og ind i september, hvor Kongressen holder sommerpause, til at lancere et atomangreb mod Rusland, som omgående vil blive til en atomar udslettelseskrig. Netop nu tager han skridt til ikke alene at benytte sig af fraværet af Kongressens overvågning, men også af en periode med igangværende udskiftning af staben i Pentagon, hvilket betyder, at top-militærfolk, der ellers ville stoppe det, ikke befinder sig i en position til at gøre det.

Obama har afbrudt alle de normale, civile regeringskanaler for kommunikation med Rusland, der ellers ville kunne afvende krig. Kun de direkte kanaler mellem de to landes militær er tilbage. Men han bruger stabsudskiftningen i Pentagon til også at gøre disse kanaler inoperative i takt med, at han forbereder sig på at lancere krig.

Denne krig handler ikke om Ukraine; Ukraine er blot et påskud. Hvorfor pralede Obamas topembedsmand, tidligere rådgiver til Cheney, Victoria Nuland, af at have brugt 5 mia. dollars til at udskifte ukrainske regeringer? Hvorfor anstiftede hun et kup i begyndelsen af 2014 for at erstatte den valgte, ukrainske regering med svastika-udsmykkede nazister, under sin udvalgte premierminister, "Jats", Aresenij Jatsenjuk? Intet af dette handlede overhovedet om Ukraine. Det blev alt sammen gjort for en total krigsprovokation mod Rusland. Hvordan skal man ellers forklare, at Obama har bragt selverklærede nazister, tillige med fjendtlighedsindede amerikanske tropper, helt op til Ruslands grænser – lige ind i hjertet af Ruslands sikkerhedszone? Det var en provokation for at forberede et atomangreb. Dette angreb er nu klar til at begynde.

Rusland vil ikke angribe USA uprovokeret. Men Putins Rusland

er, når Obama angriber først, klar til at lancere et ødelæggende, totalt gengældelsesangreb. Et sådant angreb og modangreb i sig selv, for ikke at tale om den større proces, det udløser, er tilstrækkeligt til at gøre en ende på menneskelig civilisation, eller endda den menneskelige art.

Lige nu, ét minut før midnat, har ledende Demokrater, inklusive ledende præsidentkandidater, kun ét valg. De må roligt, men bestemt, fjerne Obamas hånd fra atomknappen; fratage ham hans præsidentielle beføjelser, mens der endnu er tid. Den vidskræmte "almindelige borger" vil måske sprutte, at dette er umuligt, at det ikke kan lade sig gøre. Men det kan lade sig gøre, og det er rent faktisk tidligere sket under vores Forfatning. Det eneste, der kræves, er vision, mod og lederskab. Og disse egenskaber findes stadig i Amerika. Vi har ledere, der kan komme frem og udføre jobbet, som tidligere i vort lands historie.

En sådan stor leder var præsident John F. Kennedy. I modsætning til de fleste af sine rådgivere, så forstod han, hvad der stod på spil, når det kom til risikoen for krig med Rusland. Kennedy gik uden om disse rådgivere for at forhindre en atomkrig i 1962, ved at forhandle direkte med den sovjetiske leder Krustjov og brugte undertiden sin broder Bobby som en hemmelig bagdørskanal. Bagefter var nogle af vore kredse af britiske sympatisører omkring Hoovers FBI og Dulles-brødrene ikke så begejstrede for det, Kennedy havde gjort, og så dræbte de ham. Dernæst dræbte de senere hans broder Bobby, da denne stod til at vinde nomineringen til Demokraternes præsidentkandidat, for dernæst at fortsætte til præsidentembedet.

Men Kennedy-brødrene eksemplificerer de lederskabsegenskaber, vi i dag behøver for at forhindre atomkrig ved at fjerne Obama.

De successive mord på disse to, ægte ledere, førte ultimativt til Richard Nixons præsidentskab, og Nixon var én af vore mest mentalt forstyrrede præsidenter frem til den senere George W. Bush, efterfulgt af en endnu værre Barack Obama. Nixon forsøgte at etablere et diktatur, men han blev fjernet kort

tid efter sit genvalg. Hvordan? Gennem ledende Republikaneres visdom og lederskab. Idet de erkendte de fremskredne tegn på Nixons sindssyge i sommeren 1974, og rædde for, at han kunne lancere et militæreventyr, gav Nixons egen regering, under det 25. tillæg til Forfatningen, ordre til Pentagon om at ignorere enhver ordre, Nixon måtte give dem. Kort tid efter dette besøgte en komité af ledende Republikanere Nixon og fortalte ham, at han måtte gå af, hvilket han gjorde.

Det 25. tillæg beskriver, hvordan man fjerner en præsident, der "er ude af stand til at udføre sit embedes beføjelser og pligter" af fysiske eller mentale årsager. Aldrig har dette tillæg været mere påkrævet end i dag; der findes ingen større, moralsk sindssyge end Obamas plan om at lancere en atomkrig. Hvis dette sker, så er de personer, der nægter at handle for at fjerne Obama, ansvarlige. Stivner de, fordi de er bange for ham, som den morder og nazist, han er?

Hvis man tøver, taber man krigen.

Umiddelbar fare for krig i Ukraine; Kiev-styrker samlet for at angribe Donbass

Den 18. august 2015 (EIRNS) – Der er umiddelbar fare for, at en total krig bryder ud ved grænsen til Donetsk og Luhansk. En video, der blev vist på Russia Insiders hjemmeside, viser statsministeren for Folkerepublikken Donetsk, som rapporterer, at oprørsstyrkerne står over for 82 bataljoner med 65.000 soldater, og de forventer et fuldt angreb.

EU-Kommissionens talskvinde Catherine Ray annoncerede i dag i Brussel, at "Vi meget kraftigt fordømmer denne eskalering af kamphandlinger, og vi appellerer til alle parter om at ophøre og holde våbenhvilen".

FN's Generalsekretær Ban Ki-Moon sagde, at han er "alvorligt alarmeret" af stigningen i vold. Mindst ti personer blev dræbt i kamphandlinger i Ukraine natten til mandag, inklusive syv civile og tre soldater.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov udtalte: "Vi er bekymret over de seneste dages begivenheder, som kraftigt ligner en forberedelse til yderligere krigshandlinger".

Russia Insider har lagt en udtalelse ud, hvor Statsminister Alexander Zakhartjenko fra Folkerepublikken Donetsk i Donbass sagde, at hans kæmpere står over for "82 bataljoner af fremskudte tropper, deployeret i angrebspositioner ... og 65.000 soldater. Vi har ingen forventninger om, at det vil ende fredeligt..." Russia Insider citerer Zakhartjenko: "Minsk-aftalen er revet i stykker. Kiev vil angribe os".

**POLITISK ORIENTERING den 20.
august 2015:**

**Et minut til midnat angående
kollaps og krig
Se 2. del her.**

Med formand Tom Gillesberg

Video:

2. del

Lydfil:

Fjern Obama, eller stå over for den nær-visse udslettelse

20. august 2015 – NATO gennemfører nye, stærkt provokerende øvelser klods op ad de russiske grænser i løbet af den næste måned, med start på lørdag, den 22. august. Swift Response 15 er den største, luftbårne militærøvelse på det europæiske kontinent, siden afslutningen af den Kolde Krig, og involverer netop de "højeste beredskabsstyrker", som NATO har skabt specifikt til at føre krig mod Rusland. I begyndelsen af næste måned vil NATO udføre Dynamic Manta flådeøvelser i Det joniske Hav og demonstrere NATO's anti-ubåds-krigssystemer.

I onsdags sagde general Ben Hodges, øverstbefalende over US Army Europe, til journalister, at det amerikanske uddannelsesprogram for ukrainske tropper i nationalgarden i det østlige Ukraine fortsætter, og at den ukrainske, regulære hær nu er en fuldt ud professionel kampstyrke. Hodge nævnte ikke den kendsgerning, at de såkaldte styrker fra nationalgarden, han uddanner, domineres af deciderede nazister fra Banderist Sektor Højre, der er parat til at udløse en krig med Rusland, i hvilken den amerikanske præsident Obama er klar til at intervenere og bruge den som påskud til at starte en generel krig med Rusland.

Den russiske præsident Putin er fuldt ud klar over den umiddelbart forestående fare for krigsprovokationer, der kommer fra præsident Obama. Han er klar over aktiveringen af Sektor Højre, neo-nazistiske brigader imod det østlige

Ukraine. Putin vil ikke starte en krig, men han er klar til at respondere, med fuld, strategisk styrke, hvis præsident Obama fortsætter med sine planer om at lancere krig mod Rusland ved først givne lejlighed. Enhver, der har studeret, hvordan Putin håndterede Georgiens militære provokationer i 2008, under USA's og NATO's yndling Saakashvili, burde have lært lektien om, hvordan Rusland vil udløse fælden mod enhver modstander – og dernæst knuse dem totalt.

Problemet er, at Obama er uvidende om, hvordan Putin og Rusland vil respondere. Obama er fikseret på den idé, at han kan tvinge Putin til at trække sig, ved at udføre bluffnumre og provokationer, inklusive gennem ukrainske nazister som surrogater. Obama er offer for vrangforestillinger, og hans vrangforestillinger truer nu verden med tilintetgørelse i en atomkrig, som Obama vil fremprovokere.

Findes der noget mere sindssygt end en amerikansk præsident, der er rede til at løbe risikoen for menneskehedens udslettelse pga. sin besættelse af at starte en konflikt med Rusland? Er det ikke netop denne form for mentalt sammenbrud, som ophavsmændene til det 25. tillæg til USA's Forfatning havde i tankerne, da de fastlagde procedurer for at fjerne en præsident fra embedet – omgående – der ikke længere er mentalt eller fysisk i stand til at udføre sine forfatningsmæssige funktioner?

Der foregår absolut intet i verden i øjeblikket, der er af større betydning en fjernelsen af præsident Obama fra embedet – før han lancerer en atomar Tredje Verdenskrig gennem en provokation mod Rusland. Russerne har en klar stillingtagen til denne umiddelbare fare. Talskvinde for det Russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, udstedte en ligefrem erklæring i tirsdags og bemærkede, at Rusland ikke har noget imod USA eller det amerikanske folk.

"Problemet er, at den siddende amerikanske regering forsøger at påtvinge sit folk en anti-russisk model som verdensopfattelse. USA som land, og amerikanerne som folk, er imidlertid ikke vore fjender", sagde hun til journalister.

Præsident Obama har imidlertid valgt at gøre sig selv til Ruslands fjende og menneskehedens fjende som helhed ved konstant at fremprovokere den krise med Rusland, der kan fremkalde en krig med den menneskelige arts udslettelse.

Obama har sanktioneret tyrkiske angreb på kurdere, der har taget føringen i bekæmpelsen af Islamisk Stat i Syrien og Irak. Han støtter lyslevende nazister, der kører krigsprovokationer i Ukraine imod Rusland.

Som Lyndon LaRouche advarede om under diskussioner med sin Komite for Politisk Strategi onsdag eftermiddag, så indikerer tendensen i præsident Obamas adfærd hans plan om at fremprovokere verdenskrig. Han gør alt, hvad han kan, for at lancere den.

LaRouche stillede spørgsmålet: Er det 25. Forfatningstillæg ikke nødvendigt lige nu? Tilkendegiver Obamas hidtidige adfærd ikke hans planer om at starte en krig med Rusland? Er han ikke en konstant løgner, man ikke kan stole på? Og sluttelig, hvem, blandt kandidaterne til landets højeste embede, har modet til at stille disse spørgsmål?

LaRouche mindede om den rolle, som præsident John F. Kennedy spillede i at undgå netop et sådant atomart holocaust under den cubanske missilkriser i 1962. Kennedy og Krustjov nåede frem til en personlig aftale, der forhindrede atomkrig. Obama er uforberedt på – og psykologisk ude af stand til – at handle for at opgive sit eget, sindssyge fremstød mod en atomar konfrontation. Han må fjernes fra embedet nu – for menneskehedens, og alle fremtidige generationers, skyld.

Sputnik Tyskland interviewer

BüSo-næstformand om Schiller Instituttets internationale appel

18. august 2015 – Stop den akutte fare for Tredje Verdenskrig, lyder den seneste appel fra Bürgerrechtbewegung Solidarität (BüSo). Der er ikke mere en kold, men en varm krig i gang, mener Elke Fimmen, næstformand for organisationen.

I 1914 gled verden som i søvne lige ind i katastrofen. Med nutidens atomvåbenarsenal, der kan udslette menneskeheden et par dusin gange, nærmer verden sig som en søvngænger afgrunden, hedder det i en appel fra BüSo.

Afgrunden – en Tredje Verdenskrig – ville blive civilisationens ødelæggelse, siger Elke Fimmen i et interview til Sputnik News. "Til forskel fra den daværende Kolde Krig og selv Cubakrisen, så har vi i dag i USA en regering, der forfølger en imperialistisk geopolitik, en politik mod Rusland, mod Kina og som egentlig gør alt for at forsvare en bankerot af det transatlantiske finanssystem", udtaler hun.

"At komme ud af søvngængeriet"

Det store problem i dag er egentlig, at der er utallige kriser, der alle imidlertid har den samme hensigt, fra, på den ene side, en geopolitisk konfrontation med Rusland, men som også er rettet imod BRIKS-dynamikken, "der egentlig skal opbygge en ny verdensorden, baseret på udvikling og samarbejde", iflg. Fimmen.

Med sin internationale appel vil BüSo rejse en debat om denne fare: "Vi kræver af den tyske regering, at den gør alt for ikke at være på slæb efter Storbritannien og USA og gå i søvne lige ind i Tredje Verdenskrig, og praktisk taget gøre sig selv til kanonføde. Og selvfølgelig ikke kun Tyskland, men Europa og hele verden. Men vi er her i Tyskland, og Tyskland har et særligt ansvar. Vi kan vende situationen rundt, hvis Tyskland ville skabe sin egen politik og sige: "Vi vil ikke være med

til det mere". Så ville det have en udtalt betydningsfuld virkning i Europa, og også på de kræfter i USA, der ønsker at stoppe denne imperialistiske politik fra Obamaregeringens side."

Stik en kæp i krigshjulet

Ifølge Fimmen er det afgørende, at man intervenserer i situationen i stedet for at stirre på "atomkrigsuret". "Disse NATO-øvelser er ekstremt farlige. Her vil man sågar afprøve et atomangreb. I Tyskland er amerikanske atomvåben oplagret. Og vi er en målskive. Som Dietrich Bonhoffer engang sagde, så må man stikke en kæp i det hjul, der øjensynligt bare kører videre, og intervensere. Og det er, hvad det nu drejer sig om. Vi har allerede protester i Tyskland. Folk vågner op, men vi må igangsætte en kæmpemæssig mobilisering, ligesom der var i 1980'erne", siger BüSo-aktivisten.

"Venskab med Rusland er i Tysklands egeninteresse"

"En absolut nøgle til, at vi også har et fundament for atter at komme ind i en venskabelig verden, er et samarbejde på alle planer mellem Tyskland og Rusland", understreger Fimmen. Forbundsregeringen må omgående ophæve sanktionerne mod Rusland, og traktaten om udstationering af udenlandske tropper i Tyskland må opsiges. "Vi må afslutte oplagringen af taktiske atomvåben i Tyskland, og vi må have en udbredt bevægelse for fred på gaderne", tilføjer hun.

"Jeg mener, at der i Tyskland egentlig ikke er blevet sat spørgsmålstegn ved dette og – så skal man ikke tro på mediepropagandaen, og at vi mellem Tyskland og Rusland har gode relationer, så vi ubetinget igen vender tilbage til ganske klare, venskabelige relationer. Og det er i Tysklands egeninteresse. Ikke blot økonomisk, men også politisk og humanitært", siger Fimmen.

Interviewt på Sputnik Tyskland kan ses her.
<http://de.sputniknews.com/politik/20150818/303862364.html>

Foto: BüSo-næstformand, Elke Fimmen

Et minut i finanskrak; Et minut i krig

19. august 2015 – "Dommedagsuret for et globalt krak slår et minut i midnat", var overskriften på den finansielle advarsel i tirsdagens Londonavis Telegraph; mens en russisk presseinterviewer spurgte en leder af Tysklands LaRouche-bevægelse, "hvor mange minutter viser uret til en amerikansk-russisk varm (atomar) krig?"

Det finansielle krak er faktisk lige over Wall Street og City of London; det skaber deres "kløe" for sågar en global krig, der pudser marionetten Obama op mod Rusland og Kina. Obamas præsidentskab har været gift for de transatlantiske økonomier siden krakket i 2008, og han har gennemtvunget den ene krig efter den anden, der opbyggede en atomar konfrontation med Rusland og Kina. Hans fjernelse fra embedet er det eneste, der fjerner denne trussel.

Den centrale chance, som USA og Europa har for at overleve både Obama og Wall Street-krakket, er LaRouches og EIR's styrkers mobilisering omkring erklæringer, der kræver, at Obama omgående fjernes fra embedet, og at dialog og økonomisk samarbejde genoprettes med BRIKS-nationerne. Det betydningsfulde interview om at stoppe krigstruslen med en LaRouche-BüSo partileder i Tyskland var et vigtigt skridt.

Denne mobilisering er centreret i New York City, i Manhattan, med det, som vi gør der, som vejleder og inspirator for resten af nationen. Den række begivenheder dér den 16. august, med mødet med stiftende redaktør af EIR Lyndon LaRouche og en klassisk koncert lørdag aften, udgjorde en betydningsfuld udvikling ved at rekruttere de aktivister, der er kulturelt optimistiske, og som vil gøre dette muligt og stoppe atomkrigen på stregen.

Som LaRouche kommenterede ved disse begivenheder, så er Wall Street død. På trods af dets dødsgræb om Obama og nogle Republikanske ledere, er det dødt og færdigt. Alexander Hamiltons ægte Manhattan er ved at komme til live. Mobiliseringen involverer også Glass/Steagall-princippet.

"Alle ved, at denne nation er ved at dø under Obama", sagde han. "Landets fremtid under den aktuelle regering er håbløs." Vi må smide ham ud for at redde det. Nationens fremtid afhænger af koncentrationen af intellektuelle kræfter og kulturel entusiasme i Manhattan, for at lede mobiliseringen for at forme et nyt præsidentskab. "Den form for ånd, jeg ikke har set i årevis", sagde LaRouche.

Hvad gør den tyske regering for at stoppe den kommende atomkrig?

Af Helga Zepp-LaRouche

Vi udsender hermed et opråb til alle borgere om at komme ud på gaderne og skabe en udbredt bevægelse for fred og tvinge denne regering til at gøre en indsats for Tysklands fortsatte eksistens, eller også træde tilbage. Den tyske befolkning er i øjeblikket delt i to grupper, nemlig dem, der har forstået, hvad klokken er slået, og dem, der mener, at de profiterer af det nuværende globaliseringssystem.

Derfor foretrækker de at leve i et luftkastel og er rede til i bogstavelig forstand at træde over lig.

Spørgsmålet er: Er der tilstrækkeligt mange mennesker af den første kategori, der nu vil rejse sig og sørge for, at Tyskland fortsat vil bestå?

Det "sene" Augusts Kanoner

Fra LaRouche-bevægelsen, 17. august 2015 – Første halvdel af august måned så ikke en mindskelse af faren for en atomkrig; om noget, så er situationen pr. den 17. aug. endnu nærmere randen af atomkrig, end den var for to uger siden. Ukraine kan gå af ved mindste anledning, som det lød i en advarsel fra den tyske udenrigsminister Steinmeier i løbet af weekenden: situationen er "eksplosiv", og der er fare for "en ny militær optrapningsspiral".

Rusland udsteder fortsat sine skarpe, sådan-er-kendsgerningerne-advarsler. Denne gang var det oberst Victor Tymoshenko, stabschefen for Hovedcentret for Det Russiske Luftvåbenstyrkers Missilalarm (den nyligt oprettede gren af det russiske militær), som fortalte RSN-radio om Ruslands missilalarmsystem.

"Det nuværende, tidlige advarselssystem kan detektere enhver affyring, fra enhver retning, syd, nord eller en anden retning. Det er umuligt at begå en aggressiv handling uden, at vi finder ud af det ... [Han tilføjede, at] ... antimissil-advarselssystemet vurderer energien af selve 'faklen', og baseret på dette registrerer det, hvilken type ballistisk missil, der er tale om."

Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at USA har lignende kapaciteter, men på nuværende tidspunkt presser Obamaregeringen og andre – især Det britiske Imperium – hårdt på for en omgående aktion mod Rusland. Rusland og præsident Putin i særdeleshed, tilføjede LaRouche, har været meget klare og udstedt advarsler, der ikke er til at tage fejl af: Rusland er forberedt, og Obama ville gå i en fælde. Så meget af spørgsmålet er i hvert fald afgjort, erklærede LaRouche.

Det, der endnu ikke er afgjort, sagde LaRouche, er, hvordan vi intervenserer for at stoppe den kendsgerning, at verden har kurs mod en brutal konflikt. Den største trussel kommer fra det faktum, at det ikke er lykkedes os at tage den rette handling for at køre krigsfremstødet af sporet – begyndende med fjernelsen af Obama fra embedet.

Den tyske befolkning har reageret på disse trusler om atomkrig, eftersom de konfronteres med top-aspektet af denne trussel, og dette er i sig selv en betydningsfuld, strategisk faktor.

Tyskland er ikke et passivt element; det spiller en meget speciel rolle, der er forskellig fra den rolle, alle andre europæiske nationer spiller, og landet er derfor en integreret del af al seriøs, strategisk planlægning.

Vores job, konkluderede LaRouche, er ikke at nippe til kanterne, men derimod at indgå i en storslået strategi. Vores aktiviteter på Manhattan, som er centeret, hvorfra hele USA skal reorganiseres omkring en renæssance af klassisk kultur, er det, der rent strategisk er af afgørende betydning. Det går direkte til sagens kerne; det gør andre fremgangsmåder ikke.

Som LaRouche opsummerede den strategiske situation i sin ugentlige diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi i dag:

"Vi står over for kendsgerningen om atomkrig, der hænger direkte over os. Og vi må derfor få nogle af personerne i USA's lederskab, som sådan, få dem mobiliseret til at forstå, hvad et ægte samfund i realiteten er. Vores brug af musik, af klassisk musikkomposition, bliver til det medium, gennem hvilket vi bringer nationen som helhed til en fælles forståelse af, hvad meningen med livet i virkeligheden er ...

Nøgleproblemet, som vi må håndtere mest direkte, er Wall Street ... Vi må dumpe det mest djævelske problem i USA netop nu. Glass-Steagall – det betyder at dumpe Wall Street ... Det er et job, der bringer stort velbehag! Vi fjerner Wall Street. Fordi det er iboende værdiløst. Vi går simpelt hen tilbage til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-politik ...

Det fjerner så igen årsagen til atomkrig, for hvis USA ikke

engagerer sig i atomkrig, ja, så får vi ingen. Vi i USA har, som nation, alle de ting til vores rådighed, som behøves for at løse dette problem.”

UNDERSTØTTENDE MATERIALE

Ukraine på randen af en ny, større 'Voldsspiral'

I et interview, der blev publiceret i søndags, kaldte den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier situationen i Ukraine for "eksplosiv" og opfordrede begge parter i konflikten til at hurtigt at mødes til forhandling for at forhindre en voldsspiral. Steinmeier sagde, at han havde foreslået sine ukrainske og russiske modparter, at Kiev og pro-russiske separatister som en hastesag satte sig sammen med repræsentanter fra OSCE (Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa) for at forsøge at mindske spændingerne. "Situationen i Østukraine er eksplosiv", sagde han til Bild am Sonntag".

"Der er meget, der står på spil. Hvis begge parter i konflikten ikke vender tilbage til fredsprocessen, kunne en ny spiral med militær optrapning udløses, hvornår det skal være." Steinmeiers bemærkninger kom tilsyneladende efter, at officielle repræsentanter fra både Folkerepublikken Luhansk og Folkerepublikken Donetsk i det østlige Ukraine den 15. august kom med advarsler om, at Kiev-regimet forbereder angreb mod begge de to selvudråbte republikker. Den ukrainske hær er i færd med at "styrke sit kamppotentiale", mens F.R.D. ensidigt trækker våben kraftigere end 100mm kaliber tilbage til en afstand af tre kilometer fra kontaktlinjen, sagde den militære talsmand fra F.R.D., Eduard Basurin. "Vores kilde i hovedkvarteret for Ukraines Væbnede Styrker har fået kendskab til organiseringen af en angrebsgruppe fra den såkaldte 'Anti-Terror Operation', bestående af 92 og 54 mekaniserede brigader med i alt 5.000 soldater, og de vil snart, med kraftig støtte fra artilleriet, indlede et angreb", rapporterede en unavngiven officiel repræsentant fra F.R.L. "Deres hovedmål er at indtage Luhansk."

I mellemtiden sagde regimets indenrigsminister mandag morgen, at to mennesker blev dræbt i Mariupol af beskydning fra F.R.D. Alexander Motuzyanik, talsmand for den ukrainske præsidents kontor, kom med en erklæring søndag om denne operation af styrkerne i Donbass, at regimet forbeholder sig ret til at bringe tunge våben (større end 100mm kaliber) tilbage til kontaktlinjen [hvis de da nogen sinde blev fjernet derfra]. Han hævdede, at Kiev havde opfyldt Minsk-aftalernes bestemmelser om tilbagetrækning af våben af denne kaliber, hvilket, sagde han, militsen ikke havde gjort. "Vi forbeholder os således ret til, i tilfælde af, at vores militære styrkers liv og helbred trues, uden yderligere udsættelse at bringe disse våben tilbage og bruge dem."

RADIO SCHILLER den 17. august 2015: Optrapning i Ukraine

Med formand Tom Gillesberg

USA: Vi må kæmpe!

Fra LaRouche-bevægelsen, 13. august 2015 – Vi bliver manipuleret af Obama eller det, han repræsenterer. Til trods for, at Obamas politik er en hurtig vej til den totale destruktion, inklusive termonuklear krig, sandsynligvis i denne måned – så tilpasser folk sig alligevel til den. De er tilbøjelige til at underkaste sig den og sige, »Det er

håbløst; vi må underkaste os.«

Det er det, som er ved at slå os ihjel.

Amerikanere har kapituleret til to præsidenter, der besad embedet i to perioder: først Bush og siden Obama. Tænk bare på, hvor mange unge mennesker, der er vokset op i løbet af disse femten år? Vi har at gøre med en hel generation, der er iboende degenereret, fordi de aldrig rigtigt har vidst noget. Vore unge mennesker og unge voksne har virkelig ingen forståelse for noget som helst. Unge mennesker og unge voksne falder i med det. En hel generation af de ældste er i samme tidsrum uddøde, og denne generation erstattede den. Som et resultat har befolkningen mistet enhver forståelse af, hvad der er foregået i takt med, at hele samfundet hældte mere og mere over til denne kapitulation. Hele samfundet er baseret på en tilpasning til den.

Vi har en nation med en masse mennesker, der er modige, men befolkningen læser tegnene, og de følger tegnene. En hel befolkning går ud ad denne vej, og de bliver manipuleret – snydt. Vi må simpelt arbejde imod den offentlige mening – imod den dumhed, der dominerer den offentlige mening. Det, der dominerer befolkningen, er deres dyrkede dumhed. Vi må især arbejde imod, at folk, der burde vide bedre, accepterer det.

Et helt trossystem er vokset frem blandt os, der er hemmeligt (eller knap så hemmeligt) baseret på at give efter for tilpasningen til Bush, og dernæst Obama. Blandt de amerikanere, der mere end andre burde vide bedre, er næsten alle bukket under for det internt. Det er åbenlyst. I forsøget på at dæmpe deres samvittighed, lukker de sig inde i dyrebare, private meninger. Smålige private projekter. De er optaget af dyrebare, små private hjemstogelser. De er alle sammen feticher, ved hjælp af hvilke de afskærmer sig fra livets virkelige spørgsmål, som de ignorerer. De gør sig selv totalt inkompetente – med overlæg. Vi bøjer os for det, der undertrykker os, en tilbøjelighed, der er særlig stærk syd for

Mason-Dixon-linjen, hvor ondskaben er mest koncentreret.

Man kan ikke give befolkningen skylden for dette: giv dig selv skylden! For enten at inkorporere denne blindhed, eller for at være imødekommende over for den. De, for hvem der er noget som helst håb, vil begynde med privat at erkende sandheden i denne beskrivelse.

Hillary Clintons politiske og moralske degeneration har været en anfører for befolkningens moralske degeneration.

Enhver, der nægter omgående at genintroducere Franklin Roosevelts Glass/Steagall-beskyttelse, må ekskluderes som kandidat. Det repræsenterer den moralske forskel mellem tåbelige ideer og menneskehedens interesser.

Hillary Clinton begyndte at degenerere moralsk, da Bill Clinton blev pisket af Dronningen af England, der opererede gennem det Republikanske Parti, under hans anden embedsperiode. Hillary tilpassede sig det, man gjorde mod ham; hun indså ikke, at det var en operation, erkendte ikke, at det var Dronningen af England, der stod bag. Hun tilpassede sig det, der blev gjort mod Bill. Dernæst så hun bort fra LaRouches råd om at forblive i Senatet snarere end at blive Obamas udenrigsminister. Obama tyranniserede hende til indrømmelse efter indrømmelse, tilbagetrækning efter tilbagetrækning. Den 11. sept. 2012 tyranniserede han hende til at dække over hans kriminelle handlinger omkring Benghazi; en rigsretssag mod Obama burde være startet selv samme dag.

Nu er Hillary en fiasko. Der er ingen fremtid for hende. Og Obama har allieret sig med Bush-familien imod hende. De vil ikke lade sig nøje med at nægte hende nomineringen: både Obama og Bush-folkene vil have hende fængslet, til en begyndelse – og så vil de sandsynligvis have hende død. Det eneste, hun kan gøre, for at have en fremtid, er nu endelig at fortælle sandheden om Obama og Benghazi. Rigsretssagen mod Obama burde være indledt den dag, den 11. sept. 2012 – men det blev dysset

ned. Lad den begynde nu, Hillary! Lad den begynde i dag, før Obama kan lancere den termonukleare krig, som han sigter efter.

Lyndon LaRouche lancerede **Manhattan-projektet** i oktober, 2014, for at udvælge et område til at organisere nationen ud fra; en lederskabsimpuls fra en relevant del af nationen. Tag dette, og man vil have et udgangspunkt til mobiliseringen af den øvrige befolkning. Problemet er ikke bare sydstaterne som sådan, men at folk tilpasser sig sydstaterne. Dette Manhattan-projekt vil lykkes, og det vil lykkes, hvis man giver det tid til det. Vi må kæmpe.

European Leadership Network advarer om en eskalering mod krig i Europa

12. august 2015 – European Leadership Network har udgivet en artikel, der advarer om, at Ruslands og NATO's militærøvelser gør krig i Europa »mere sandsynlig«. Den 10-siders lange, politiske briefing, »Preparing for the Worst: Are Russian and NATO Military Exercises Making War in Europe More Likely?« (At forberede sig til det værste: Gør Ruslands og NATO's militære øvelser krig i Europa mere sandsynlig?), af Thomas Frear, Ian Kearns og Lukasz Kulesa, blev annonceret i dag i en udgivelse, der var underskrevet af forfatterne, respektive en forsker fra ELN, ELN's direktør og en forskningsdirektør fra ELN. Artiklen kan ses på http://www.europeanleadershipnetwork.org/preparing-for-the-worst-are-russian-and-nato-military-exercises-making-war-in-europe-more-likely_2997.html

ELN's eksekutive råd består af fremtrædende europæiske og russiske politikere, inklusive tidligere forsvarsministre som Volker Rühle (Tyskland), Des Browne (U.K.), Alain Richard (Frankrig), samt tidligere udenrigsministre som Igor Ivanov (Rusland) og Malcolm Rifkind (U.K.). Wolfgang Ischinger, arrangør af den årlige Sikkerhedskonference i München, er også medlem.

Udgivelsen indledes med: »I løbet af de seneste 18 måneder er forholdet, med krigen i Ukraine som baggrund, mellem Rusland og Vesten forværret betydeligt. Et aspekt af konfrontationen, som ELN tidligere har dokumenteret, har været et spil med russisk anstiftet, farlig balancekunst, der har haft mange alvorlige tilfælde af militær nærkontakt mellem de russiske styrker og styrker fra NATO og dets partnere i løbet af de seneste 15 måneder. Et andet aspekt har imidlertid været *det øgede omfang og den øgede størrelse af militærøvelserne, som udføres af både Rusland og af NATO og dets partnere i det euro-atlantiske område, siden begyndelsen af krisen i Ukraine.*« [oprindelig fremhævelse]

Udgivelsen af den Politiske Briefing analyserer NATO's og Ruslands øvelser, der viser, at »Rusland forbereder sig til en konflikt med NATO, og NATO forbereder sig til en mulig konfrontation med Rusland«.

»Vi siger ikke, at lederskabet på nogen af siderne har truffet en beslutning om at gå i krig, eller at en militær konflikt mellem de to er uundgåelig, men at øvelsernes ændrede profil er en kendsgerning, og at det spiller en rolle i at opretholde det aktuelle klima med spændinger i Europa. Disse spændinger forværres yderligere og hæves yderligere op til en fornemmelse af uforudsigelighed, når øvelserne ikke annonceres forud, eller ikke annonceres offentligt i forvejen, som det tilsyneladende er tilfældet med flere russiske øvelser.«

Dernæst kommer udgivelsen med fire anbefalinger:

»* Det er af vital betydning at øge kommunikationen mellem NATO og Rusland med hensyn til tidsplanen for øvelserne;

* Begge sider bør gøre så meget som muligt brug af OSCE-kanaler, sammen med det eksisterende katalog af Tillids- og Sikkerhedsopbyggende Forholdsregler (CSBM), der, blandt andre dokumenter, er inkluderet i Wien-dokumentet, for at øge den militære forudsigelighed;

* Politikerne på begge sider bør undersøge fordele og farer ved at foretage intensiverede øvelser i grænseområderne. Hvis Rusland og NATO på et tidspunkt beslutter, at de vil reducere spændingerne, så vil udvisning af tilbageholdenhed mht. størrelsen eller de scenarier, der bruges i øvelserne, være et godt sted at begynde;

* Konceptuelt arbejde på en ny traktat, der indfører reciprokke territoriale begrænsninger for opstilling af specifikke kategorier af våben, bakket op af robuste inspektioner, bør begynde så snart som muligt.«

I sin online-leder i dag dækkede *Süddeutsche Zeitung* advarslerne fra ELN. Grønt lys for sådanne artikler i SZ kommer sædvanligvis fra netværket af folk som Ischinger, der også er medlem af ELN, og andre i regionen.

Foto: Russiske soldater under en øvelse til Sejrsdagen